

LA PLANA ALTA

60é aniversari de les Normes de Castelló

Al desembre passat es complien els 60 anys de les normes que sobre la nostra llengua es van signar a la capital de la Plana i que en el transcórrer del temps han adoptat el seu nom: les Normes de Castelló.

Francesc Michavila, rector de la Universitat Jaume I (El Temps)

En aquesta ocasió, es donava una circumstància nova que feia preveure un especial tractament respecte a anteriors aniversaris: l'existència de la Universitat Jaume I. I a fe que com a màxima representació científica (naturalment, també en lingüística) a les nostres comarques, ha donat satisfacció a les expectatives del personal.

Va prendre la iniciativa i, en col.laboració amb la Generalitat, l'Ajuntament, la Diputació Provincial i la Societat Castellonenca de Cultura, es van organitzar tot un seguit d'actes que van aconseguir, com el propi rector de la Jaume I, Francesc Michavila, va dir, "evitar una commemoració nostàlgica"; i, això sí, es va fer "una lectura actual de les virtualitats que ofereix l'acord castellanenc del 1932, com a fórmula ortogràfica, però també com a declaració explícita i rotunda a favor de la plena normalització lingüística".

Des de mesos anteriors van anar apareixent articles sobre les Normes a la premsa local, de diverses personalitats i col.lectius. Citarem al Col.lectiu en Defensa

de la Llengua i la Cultura, que té un escrit presentat i no publicat, sense més raons; al rector de la Jaume I i al propi Enric Valor, qui fa un breu comentari de la situació del valencià parlat a Alacant a començament dels trenta i de l'acceptació amb entusiasme de les Normes de Castelló tenint en compte "que s'adaptaven amb absoluta perfecció i comoditat a la llengua viva".

A més de la presència a la premsa, hi va haver conferències, unes interessants JORNADES SOBRE NORMES I NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA, l'exposició LLENGUA I POBLE i una manifestació convocada per UPV i a la qual s'adheriren Esquerra Unida, UGT, CCOO, Acció Cultural i la Plataforma Cívica, on s'hi congregaren més de 600 persones.

A les Jornades esmentades participaren lingüistes de renom, com Rafael Ninyoles, Germà Colom, Vicent Pitarch, Joan Solà, Lluís Gimeno, Lluís Messenguier, Dominic Deown (professor de Filologia Catalana a Liverpool), i d'altres.

L'exposició, ubicada a la Casa Abadia, mostrava principalment un recull documental sobre els esforços fets durant el segle per a dotar el valencià d'una normativa vàlida i moderna. Estava estructurada en quatre apartats d'arrel cronològica: Temps de dubtes (1894-1932), la Societat Castellonenca de Cultura (1919...), Les Normes de Castelló en el seu temps (1932-1939) i Èxit d'una solució eficaç (1939-1992).

Bé podem dir que aquest aniversari ha aconseguit dos objectius: un, donar més prestigi social a la nostra llengua; dos, assegurar un poc més que el partit que governa l'ajuntament de la ciutat en majoria absoluta (el PP) accepte la unitat de la llengua i, de retruc, deixi marginades altres opcions que fins i tot el senyor alcalde mantenia quan era president d'una associació de pares, abans d'entrar a polític.

Vicent Marzá

BAIX MAESTRAT

La mostra literària va homenatjar Joan Fuster

La "VII Mostra Literària al Baix Maestrat" que organitza anualment l'Associació Cultural "Alambor", va voler homenatjar Joan Fuster amb un cicle de conferències al voltant de l'obra i la personalitat de l'escriptor de Sueca.

Va obrir el cicle el professor Josep Ballester, qui va parlar de "La poesia de Fuster". Ballester va dir que l'obra poètica de Fuster es podia classificar en dos grans vessants; una primera època on apareix un poeta molt líric, i que comprendria els llibres "Sobre Narcís" i "Ales o mans"; un tercer llibre, "Terra en la boca", marcaria la transició de la primera a la segona època, caracteritzada aquesta per ser un poeta anti-líric, escèptic i irònic; i que comprendria els llibres "Tres poemes inútils per a dos pintors que volen reinventar el món", "Ofici de difunts" i el millor llibre de Fuster "Escrit per al silenci", un llibre que Ballester va qualificar com d'una qualitat al mateix nivell de qualsevol altre poeta català del S. XX.

El professor Jaume Pérez Montaner va basar la seua con-

(SAÓ)